

flaaede Anlæg og Anskaffelser ere blevne endelig affluttede, og end mindre vil det være Tilfældet i de 7 Aar, der maa forløbe, inden denne Afslutning er naaet. Mindretallet er stærkt gennemtrænnet af Rigtigheden af denne dets Opfattelse, og Ministeriet synes jo ogsaa i Lovforslagets Motiver juldt at anerkjende Færen for, at „Hærens Livstraad kunde blive overflaaren“, hvis en mindre, sjendtlig Styrke under dens midlertidige Fraværelse fra det Sted, hvor dens Hovedetablissementer vare indsluttede, gif i Land i dets Nærhed og bemægtigede sig disse. Mindretallet maa derfor — ligesom Mindretallet i det ifjor nedsatte Udvalg — anse det som en nødvendig Betingelse for at sikre Hærens Frihed til at operere mod Fjenden, hvorfomhelst han viser sig, at det Sted, hvor dens Krigsfornödenheder maa holdes samlede, er dækket ved en Befæstning, og at denne Befæstning er saa stærk, at Hæren efter et tabt Slag kan finde den Bestyttelse, som er nødvendig for med No. at kunne gjenoprette den tabte Orden og for med Udsigt til Held atter at kunne gjenoptage Kampen; og Mindretallet maa derfor indtrængende tilraade saa hurtigt som muligt at søge de dertil nødvendige Foranstaltninger gennemførte.

Mindretallet tror derhos at burde udtale, at det for sit Vedkommende, lige saa lidt som Ministeriet, er i Tvivl om, at Stedet for en saadan Befæstnings Anlæg er ved Kjøbenhavn. Der er vel fra anden Side, der erkjender Nødvendigheden af en befæstet Reduit for Hæren, reist Spørgsmaal om at anlægge denne paa et andet Sted paa Sjælland end netop ved Kjøbenhavn. Men Mindretallet har imidlertid ikke set noget Sted paapeget, der kunde anbefales som vel egnet for et saadant Anlæg; og selv om et saadant Punkt fandtes, maatte Mindretallet dog af mange Grunde anse Egnen om Kjøbenhavn som Reduitens eneste naturlige Plads. Befæstningerne ved de egentlige Fæstningsanlæg ville nemlig vistnok neppe kunne blive væsentlig forskellige efter Anlægsstedet, idet Hensynet til det fjendtlige Skytzes sandsynlig Rækkevidde i alle Tilfælde vilde nødvendiggjøre Anlæg af en større Udstrækning; og paa de Punkter udenfor Kjøbenhavn, hvor der overhovedet kunde være Tale om at anlægge en saadan Befæstning, maatte der tillige i Ly af Befæstningen stables en hel ny Militær-Koloni med alle Hærens og Flaadens Hovedetablissementer, med de for en Hovedgarnison af alle Vaabenarter nødvendige Kaserner og med alle de Tilbehørsbygninger, der ikke vilde kunne undværes ved et Anlæg, der under Fredsforhold skulde rumme den større Del af Hærens og Flaadens saavel faste som værnepligtige Personel samt begge væsentligste Krigsmateriel, og som under Krigsforhold skulde kunne tilveiebringe Dækning for en Del baade offentlige og private Eiendele. Men selv afset fra de derved foranledigede store Befæstninger, der vistnok kun i mindre Grad vilde dækkes ved Salg af de overflødiggjorte

Statseiendomme andetsteds, hvis Verdisandsynligt vilde synke ved en saa fuldstændig Forrykkelse af de bestaaende Forhold, vilde Mindretallet anse det som meget uheldigt ved Anlægget af en saadan Militær-Koloni at stable en Slags Stat i Staten, hvor Befalingsmænd og Værnepligtige levede et tilbøls fra den øvrige Befolkning affondret Liv. Mindretallet kan derhos ikke se Andet, end at en Dækning for Kjøbenhavn mod Landsiden under alle Omstændigheder ikke bør undværes, idet endog Hovedstadens Besættelse som aaben By af fjendtlige Tropper vilde være i højeste Grad afgjørende med Hensyn til Muligheden af overhovedet at kunne fortsætte Forsvaret af Landet, selv om Hær og Flaade holdt et andet Punkt paa Sjælland besat. Thi ved Besættelsen af Hovedstaden som Landets største og vigtigste Handelsplads vilde Fjenden i en ganske anden Grad end paa noget andet Punkt i Landet ikke alene finde det Meste af det samlede, som en Hær og en Flaade behøver for i længere Tid at kunne leve, uden at behøve store og væsentlige Tilførsler; men han vilde tillige paa dette Sted, hvor den større Del saavel af Statens som af Befolkningens bevægelige Hovedformue er samlet, og efter Forholdene, saaledes som de nu engang ere, altid maa være samlet, i offentlige Kasser, Banker, Overformynderi, Væreoptyag m. m. have et let tilgængeligt og aldeles sikkert Pant for en næsten ubegrændset Udskrivning fra Staten og dens hele Befolkning.

Mindretallet har derfor ikke kunnet se rettere, end at Kjøbenhavn er og bliver den eneste naturlige Plads for en Hovedreduit for Hær og Flaade. At en eventuel Befæstning om Kjøbenhavn maa blive af større Udstrækning, er en Selvsølge; Mindretallets Opmærksomhed har derfor maattet være rettet hen paa Spørgsmaalet om, hvorvidt den til en saadan udstrakt Befæstning nødvendige Forsvarsstyrke kunde forudfattes tilveiebragt. Af de Afstykker, der have været Udvalget tilsendte fra Krigsministeriet, fremgaar det, at dette Spørgsmaal har været gjort til Gjenstand for sagkyndig Overveelse, der som sit Resultat fremspør, at den mindste Styrke, der vilde behøves til Befæstningens Hævdelse, vilde svare til, hvad der kunde staffles tilveie fra Sjælland med omgivende Der, naar endnu en Brigade blev forlagt til den, og at et kraftigt Forsvar vilde kunne føres af en Hær, hvis Størrelse omtrent var lig med Hærens nuværende. Med Hensyn til Muligheden af at kunne proviantere Kjøbenhavn under en Beleiring, har Mindretallet ikke tvivlet om, at de store Væreoptyag og Kommunikationsmidlernes Bestaffenhed gjøre Hovedstaden til det Punkt, som lettere end noget andet vil kunne provianteres for Besætning og Befolkning, uden at man til Sikkring herfor behøvede alt under Fredsforhold at anvende urimelige Befæstninger. — Mindretallet har iøvrigt ikke kunnet paatage sig at søge en Erkjendelse tilveiebragt om, hvorledes en Befæstning om Kjøbenhavn skulde være beliggende i Enkelthederne, eller om,